

SŽ

SLOVO ŽIVOTA

Mt 23,8

«Jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři».

«K čemu hledat pravdu, když žije vtělená v Ježíšovi, Bohočlověku? Pokud nás přitahuje pravda, zanechme všeho, hledejme Ježíše a následujme ho».

K takovému závěru dospěla Chiara, když ještě jako mladá hledala pravdu.

HLEDAT PRAVDU

S prvními přítelkyněmi začíná číst evangelium. Tato slova jsou «jedinečná, věčná, fascinující»; slova, která nepatří minulosti, jako sbírka výroků nějaké historické postavy, **ale jsou to slova, která Ježíš nadále adresuje nám, tak jako všem lidem kdykoli a kdekoli** a mohou se proměnit v život.

JE JEŽÍŠ OPRAVDU NAŠÍM MISTREM?

Obklopuje nás řada životních filozofií, řada myslitelů. Nicméně Ježíšova slova mají takovou hloubku a schopnost nás vtáhnout, jakou jiná slova, ať již jde o slova filozofů, politiků či básníků, nemají. **Jsou to slova, která, jsou-li uváděna do života, dávají plnost života, předávají Boží život.**

A když evangelium pronikne do naší duše, promění nás, získáme myšlení Ježíše, Ježíš se stane naším Učitelem.

SDÍLET ZKUŠENOSTI

Slovo života si můžeme číst společně, aby sám Ježíš - který žije mezi těmi, kdo se shromažďují v jeho jménu - nám radil, jak ho máme žít. Můžeme si sdílet zkušenosti, které jsme zakusili, když jsme ho žili. Chiara vypráví, že když takto začaly žít evangelium: «Cítily jsme povinnost sdělovat druhým, co jsme zakoušely, i proto, že jsme si byly vědomy, že **zkušenost, kterou dáváme, zůstává a posiluje náš vnitřní život, zatímco když ji nedáváme, naše duše se pomalu ochuzuje**. Žily jsme tedy Slovo intenzivně během celého dne a výsledky jsme pak sdílely nejen mezi sebou, ale i s těmi, kteří se přidružili k první skupině. (...) Když jsme žily Slovo, nebylo to již naše 'já' nebo naše 'my', kdo žil, ale Slovo žilo ve mně, v našem společenství. Byla to křesťanská revoluce se všemi důsledky».

jsou život

CRISTINA (Itálie)

TMA MI ZATEMŇOVALA OČI

Už od pondělí od rána ten týden neprobíhal moc dobře: zdálo se mi, jakoby mi nikdo nerozuměl. Měla jsem jasný dojem, že už není nikdo, kdo by mě podpořil nebo stál na mé straně.

Skoro jsem si na to zvykla a téměř jsem si tím byla jistá, že jakoukoli věc bych řekla nebo udělala, našla bych někoho, kdo by se mi smál. V těchto dnech jsem nedokázala vidět nic pozitivního a všechno, co se mi do té doby zdálo pěkné, nyní pěkné nebylo: tma mi zatemňovala oči.

A pak jsem šla v neděli na mši a najednou jsem pochopila, jaké bylo to pravé světlo, které mi chybělo, které jsem skutečně potřebovala: bylo to Slovo Boží!

To světlo bylo ve mně celý týden v každé chvíli, ale byla jsem tak uzavřená sama do sebe a tak smutná, že jsem tomu slovu nenaslouchala a nedovolila jsem Ježíši, aby do mě vstoupil a naplnil se mnou svou vůli! Byla jsem šťastná, že jsem při tomto setkání s Bohem znovu našla touhu Žít!

Jeho slovo a možnost znovu ho zakusit v sobě, mi dalo sílu, den za dnem žít a přijímat Jeho vůli s radostí, abych svědčila všem, že Jeho láska pro každého z nás je nekonečná a neustálá, a to i ve chvíli, kdy se od Boha nenecháme milovat! V síle této zkušenosti jsem pochopila, že abych žila Slovo, které jsem znovu objevila, mohu začít právě u jedné spolužačky ze třídy, která mě bezdůvodně začala nesnášet a odbývat mě. Jestli jsem ji i já předtím odbývala, díky této prožití zkušenosti, jsem pochopila, že ji nemiluji tak jako Ježíše, který je i v ní, i když se považuje za nevěřící. A tak jsem se rozhodla, že ji budu milovat dvojnásob, aby cítila, jak krásná a důležitá je láska Boží!

Světlo, které jsem potřebovala: Slovo Boží!